

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se na základě článku 265 SFEU domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 1629/2005 ze dne 5. října 2005, kterým se po padesáté čtvrté mění nařízení Rady (ES) č. 881/2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem⁽¹⁾, pokud jde o něj.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje tři žalobní důvody.

Zaprvé žalobce tvrdí, že Komise nijak nezávisle nepřezkoumala základ jeho zařazení do přílohy 1 a nepožádala o důvody tohoto zařazení.

Zadruhé žalobce tvrdí, že mu Komise nepředložila žádné důvody odůvodňující jeho zařazení do přílohy 1, čímž se dopustila porušení jeho práva na účinnou soudní ochranu, a to práva hájit se a porušení jeho vlastnických práv podle Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.

Zatřetí žalobce uvádí, že je skutečnost, že jej Komise neodstranila z přílohy 1, iracionální, jelikož neexistují platné důvody, kterými by byla splněna kritéria pro zařazení do přílohy 1, a Ministerstvo zahraničních věcí a věcí Commonwealthu Spojeného království zaujímá pozici, že žalobce již relevantní kritéria nesplňuje.

(¹) Úř. věst. L 260 s.10

Žaloba podaná dne 28. července 2010 — ELE.SIA v. Komise

(Věc T-312/10)

(2010/C 260/29)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SIA) SpA (Guidonia Montecelio, Itálie) (zástupci: S. Bariatti, advokát, P. Tomassi, advokát, P. Caprile, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

- určit a prohlásit, že společnost ELESIA řádně splnila své smluvní povinnosti,
- určit a prohlásit, že Komise své smluvní povinnosti porušila tím, že za plnění společnosti ELESIA nezaplatila dlužnou částku a tím, že požadovala vrácení již zaplacených částek,
- uložit z tohoto důvodu Komisi zaplatit částku 83 627,68 eur, kromě úroků, tedy částku představující náklady vynaložené společností ELESIA v rámci Projektu, které ještě Komise neuhradila,
- v důsledku toho zrušit, vzít zpět — a to i s vydáním odpovídajících dobropisů — nebo v každém případě prohlásit za protiprávní oznámení o dluhu, na základě kterých Komise požadovala vrácení částek, které už společností ELESIA zaplatila, jakož i platbu náhradu škody,
- v každém případě uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Konsorcium, kterého je žalobkyně v projednávané věci koordinátorkou, uzavřelo se žalovanou smlouvou o uskutečnění projektu „I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety“ financovaného rozpočtovými prostředky v rámci „šestého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj“.

Vzhledem k tomu, že při uskutečňování tohoto projektu došlo k vážným nesrovnalostem, Evropská komise se rozhodla přistoupit k vypovězení smlouvy.

Žalobkyně má jednak za to, že chování Komise je v naprostém rozporu s relevantními smluvními ustanoveními a použitelnými právními zásadami, jako jsou zásady spravedlnosti, proporcionality a řádné správy a jednak, že navzdory tomu, že všechna smluvní plnění byla řádně vykonána v rámci téměř celého období 36 měsíců uvedeného ve smlouvě, Komise nemá v úmyslu uznat žádný dluh, přičemž mimo jiné vychází z auditu, který se zdá být z vícero ohledů nezákonný, a to přestože žalobkyně v dobré víře spolupracovala během celé doby trvání smluvních vztahů a i mimo něj.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně konkrétně uvádí, že všechny své smluvní povinnosti řádně a soustavně plnila, zatímco Komise porušila články II.1.11, II.16.1, II.16.2 a II.29 obecných smluvních ustanovení, jakož i právo na obhajobu a ustanovení nařízení č. 2185/96 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, s. 2; Zvl. vyd. 09/01, s. 303).

Žaloba podaná dne 26. července 2010 — Three-N-Products Private v. OHIM — Shah (AYUURI NATURAL)

(Věc T-313/10)

(2010/C 260/30)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, Indie) (zástupce: C. Jäger, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: S. Shah, A. Shah, M. Shah — A Partnership t/a FUDCO (Wembley, Spojené království)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 1. června 2010 ve věci R 1005/2009-4;

— uložit žalovanému, aby potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 2. července 2009 a zamítl přihlášku ochranné známky Společenství č. 5805387 v plném rozsahu;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

— uložit dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení včetně nákladů vzniklých žalobkyni v řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením, pokud by se v projednávané věci stali vedlejšími účastníky řízení;

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „AYUURI NATURAL“ pro zboží ve třídách 3 a 5

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka Společenství č. 2996098 „Ayur“ zapsaná mimo jiné pro zboží ve třídách 3 a 5; slovní ochranná známka Společenství č. 549469 „AYUR“ zapsaná mimo jiné pro zboží ve třídách 3 a 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce a zamítnutí přihlášky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Vyhovění odvolání, zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí námitky

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje dva žalobní důvody.

Prvním důvodem žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje články 7 a 8 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně uvedl, že neexistuje nebezpečí záměny, a tím, že starší ochranné známky vykazují vůči dotčenému zboží sugestivní konotace, což omezuje rozlišovací způsobilost starších ochranných známek.

Druhým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 65 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát zneužil svou pravomoc tím, že vydal napadené rozhodnutí, protože dotčené rozhodnutí není objektivní a postrádá právní základ.